

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Bydgoszczy**

Bydgoszcz, dnia 30 grudnia 2010 r.

**Pani
Ewa Mes
Wojewoda Kujawsko-Pomorski**

LBY-4101-14-02/2010
P/10/047

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 231 z 2007 r., poz. 1701 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Bydgoszczy przeprowadziła kontrolę w Kujawsko-Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Bydgoszczy, zwanym dalej „KPUW”, w zakresie realizacji prywatyzacji bezpośredniej przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 30 czerwca 2010 r.

W związku z kontrolą, której wyniki zostały przedstawione w protokole kontroli podpisanym w dniu 6 grudnia 2010 r., Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Bydgoszczy, na podstawie art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Pani Wojewodzie niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Wojewody Kujawsko-Pomorskiego, zwanego dalej „Wojewodą”, w zakresie objętym kontrolą, pomimo stwierdzonych uchybień, które nie miały istotnego wpływu na kontrolowaną działalność.

1. KPUW był należycie przygotowany do realizacji zadań związanych z prywatyzacją bezpośrednią przedsiębiorstw nadzorowanych przez Wojewodę. W okresie objętym kontrolą, w trzech kolejnych regulaminach KPUW, ustalono Wydział Infrastruktury jako jednostkę organizacyjną zajmującą się przekształceniami własnościowymi przedsiębiorstw nadzorowanych przez Wojewodę. Zakresy działania Wydziału Infrastruktury KPUW, ustalane przez jego dyrektora i zatwierdzane przez Dyrektora Generalnego KPUW, określały szczegółowo zadania dotyczące sprawowania nadzoru założycielskiego i przekształceń

własnościowych ww. przedsiębiorstw. Wraz ze zmniejszeniem się liczby nadzorowanych przez Wojewodę przedsiębiorstw i realizowanych projektów prywatyzacyjnych stan zatrudnienia osób zajmujących się kontrolowanymi zagadnieniami w Wydziale Infrastruktury KPUW zmniejszył się z 3 osób na początku 2007 r. do 2 osób na koniec I półrocza 2010 r. Pracownikom tym, stosownie do zmian wielkości wykonywanych zadań w ww. zakresie, przypisywano inne zadania do realizacji. Na pełnomocników ds. prywatyzacji przedsiębiorstw wybierano komisyjnie osoby z prowadzonej w Wydziale Infrastruktury KPUW ewidencji, na podstawie ustalonych przez Wojewodę kryteriów wyboru, tj. kwalifikacji zawodowych, doświadczenia, rzetelności i fachowości ocenianej na podstawie prowadzonych poprzednio procesów prywatyzacyjnych, naprawczych lub likwidacyjnych przedsiębiorstw państwowych.

2. W okresie objętym kontrolą systematycznie zmniejszała się liczba przedsiębiorstw państwowych, dla których Wojewoda pełnił funkcję organu założycielskiego, z 24 na koniec 2006 r. (w tym 7 w eksploatacji, 3 w likwidacji z przyczyn ekonomicznych, 11 w upadłości oraz 3 w trakcie postępowania o ich wykreślenie z KRS) do 2 na koniec I półrocza 2010 r. Z tych przedsiębiorstw jedno było czynne, a drugie w stanie upadłości. W kontrolowanym okresie jedno przedsiębiorstwo sprywatyzowano (w drodze sprzedaży w 2008 r.), 5 przekształcono w jednoosobowe spółki Skarbu Państwa, 15 wykreślono z KRS po zakończonym procesie upadłości oraz 1 wykreślono po zakończeniu likwidacji z przyczyn ekonomicznych.

W zakresie rzetelności objętych kontrolą trzech prowadzonych procesów prywatyzacji bezpośredniej nie stwierdzono nieprawidłowości. Wszystkie prywatyzacje inicjowane przez organy przedsiębiorstw, podejmowane były w następstwie zakończonych niepowodzeniem procesów przed 2007 r. W przypadku jednego przedsiębiorstwa postępowania prywatyzacyjnego nie zakończono z powodu nieuzyskania zgody Dyrektora Delegatury Ministra Skarbu Państwa w Toruniu, ze względu na zbyt niską cenę przedsiębiorstwa. W drugim przypadku postępowania prywatyzacyjnego nie zakończono z powodu wycofania się spółki pracowniczej z uwagi na ustalenie wartości przedsiębiorstwa w wysokości przekraczającej jej możliwości finansowe. Analizy stanu trzech badanych przedsiębiorstw państwowych, prywatyzowanych w okresie objętym kontrolą, sporządzono na zlecenie organu założycielskiego zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1997 r. w sprawie zakresu analizy spółki oraz przedsiębiorstwa państwowego, sposobu jej zlecenia, opracowania, zasad odbioru i finansowania oraz warunków, w razie spełnienia których można odstąpić od opracowania analizy (Dz. U. Nr 64, poz. 408 ze zm.).

Oszacowania wartości przedsiębiorstw dokonywano z uwzględnieniem wyników sporządzanych analiz, co najmniej dwoma metodami wyceny, z uzasadnieniem ich wyboru. Przy wycenie przedsiębiorstw uwzględniono wartość posiadanych lub użytkowanych przez nie gruntów, wyliczoną przez rzeczoznawców majątkowych w sporządzanych operatach szacunkowych. Dokonywano także przeszacowania wartości środków trwałych. We wszystkich opracowaniach zawarto analizę stanu i perspektyw rozwoju przedsiębiorstwa. Do rokowań z oferentami Wojewoda powołał komisje, w skład których wchodził pracownicy KPUW (w tym Wydziału Infrastruktury) zajmujący się prywatyzacją przedsiębiorstw państwowych. Komisje te działały w oparciu o opracowane dla nich regulaminy prowadzenia rokowań i wyboru najkorzystniejszej oferty. Regulaminy te określały szczegółowe zasady pracy komisji i jej dokumentowania, przedmiot i zasady rokowań, kryteria wyboru oferty. Posiedzenia wszystkich komisji protokółowano. Ponadto sporządzano informacje dla Wojewody o wynikach prowadzonych rokowań i wnoszono o akceptację proponowanych kierunków działań. Komisje ds. rokowań sprawdzały wiarygodność inwestorów oraz źródeł pochodzenia środków na zapłatę za nabywane przedsiębiorstwo poprzez analizę dokumentów załączanych do składanych ofert zakupu, w szczególności banków, w których oferenci prowadzili swoje rachunki oraz żądały aktualnych wycen posiadanych przez inwestorów nieruchomości.

Przy finalizowaniu sprzedaży Przedsiębiorstwa Transportowego „Transbud-Bielawy” w Bielawach, nabywcę wyznaczono poprzez wybór najkorzystniejszej oferty, zawierającej cenę znacznie wyższą od przyjętej ceny wyjściowej. W umowie prywatyzacyjnej z 2008 r. zawarto wynegocjowane zobowiązania dotyczące poniesienia nakładów inwestycyjnych, utrzymania dotychczasowego zatrudnienia, kontynuowania przedmiotu działalności. Załącznikiem do umowy był pakiet socjalny, wynegocjowany przez nabywcę z przedstawicielami związków zawodowych działających w prywatyzowanym przedsiębiorstwie. W związku z realizacją zawartej umowy nabywca prywatyzowanego przedsiębiorstwa państwowego nie korzystał z pomocy publicznej.

3. Wojewoda stosownie do wymagań ustawy z dnia 12 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 721) w wyznaczonym terminie, tj. do 30 czerwca 2007 r., skierował do Ministra Skarbu Państwa udokumentowane wnioski o komercjalizację 4 z 7 podległych mu czynnych przedsiębiorstw państwowych. Wnioski te Minister Skarbu Państwa uwzględnił w całości. Pozostałe 3 przedsiębiorstwa nie podlegały komercjalizacji ze względu na prowadzone w nich działania prywatyzacyjne.

Z uwagi na zakończoną niepowodzeniem prywatyzację bezpośrednią Przedsiębiorstwa Transportowo-Sprzętowego Budownictwa „Transbud-Toruń” w Toruniu wniosek o jego komercjalizację Wojewoda złożył w dniu 7 grudnia 2007 r., a Minister Skarbu Państwa dokonał komercjalizacji w I kwartale 2008 r.

Minister Skarbu Państwa 26 marca 2009 r. odmówił dokonania komercjalizacji Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia i Handlu Państwowej Komunikacji Samochodowej w Bydgoszczy (PZiH PKS w Bydgoszczy), ze względu na brak prowadzenia przez to przedsiębiorstwo jakiegokolwiek działalności poza wynajmem powierzchni i sprzedażą, trudnościami w powołaniu rady nadzorczej lub pełnomocnika wspólnika z uwagi na wielkość przedsiębiorstwa, jego sytuację finansową i nieprowadzenie normalnej działalności gospodarczej. 29 grudnia 2008 r., w związku z zakończoną niepowodzeniem prywatyzacją bezpośrednią wniosek w sprawie komercjalizacji PZiH PKS w Bydgoszczy Wojewoda skierował do Ministra Skarbu Państwa. Natomiast postępowanie przygotowawcze w celu likwidacji PZiH PKS w Bydgoszczy podjęto dopiero 10 stycznia 2010 r. tj po 9 miesiącach od odmowy dokonania komercjalizacji przez Ministra Skarbu Państwa.

4. W dniu zakończenia kontroli Wojewoda sprawował funkcję organu założycielskiego dwóch przedsiębiorstw państwowych tj. czynnego PZiH PKS w Bydgoszczy oraz pozostających w upadłości od 2003 r. Kujawskich Zakładów Naprawy Samochodów Przedsiębiorstwo Państwowe w Solcu Kujawskim (KZNS PP w Solcu Kujawskim). W kontrolowanym okresie nadzór założycielski nad tymi przedsiębiorstwami (w trybie ciągłym) sprawował w imieniu Wojewody Wydział Infrastruktury KPUW, monitorując w pełni działalność PZiH PKS w Bydgoszczy.

W nadzorze nad upadłością KZNS PP w Solcu Kujawskim stwierdzone w wyniku kontroli uchybienia dotyczyły nie wykorzystywania możliwości składania sędziemu komisarzowi uwag lub zastrzeżeń do sprawozdań syndyka masy upadłości tego przedsiębiorstwa. Z tych sprawozdań wynikał brak skuteczności podejmowanych przez tego syndyka od stycznia 2007 r. działań w uregulowaniu stanu prawnego nieruchomości.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o wykorzystanie przysługujących Wojewodzie uprawnień w celu spowodowania przez syndyka uregulowania stanu prawnego pozostałych nieruchomości KZNS PP w Solcu Kujawskim i przyspieszenia trwającej 7 lat upadłości tego przedsiębiorstwa.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Panią Wojewodę w terminie 21 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku, bądź o działaniach podjętych w celu ich realizacji lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Pani Wojewodzie prawo zgłoszenia na piśmie do Dyrektora Delegatury NIK w Bydgoszczy umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosku zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.